

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 11 lutego 2020 r.

Poz. 885

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.70.2020 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 7 lutego 2020 r.

Na podstawie art. 91 ust 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2019 r., poz. 506 z późn.zm.), stwierdzam nieważność uchwały Rady Miejskiej w Elblągu nr IX/291/2019 z dnia 30 grudnia 2019 r. zmieniająca uchwałę w sprawie przyjęcia Statutu Miasta Elbląg, w części obejmującej:

- § 17 ust. 2 załącznika do uchwały, w zakresie obejmującym sformułowania : „reprezentuje Radę na zewnątrz”
- § 21 ust. 3 załącznika do uchwały
- § 22 ust. 1 zdanie drugie załącznika do uchwały
- § 23 ust. 1 załącznika do uchwały, w zakresie dotyczącym sformułowania : „po zasięgnięciu opinii Prezydenta”
- § 23 ust. 3 załącznika do uchwały
- § 25 ust. 1 załącznika do uchwały.

Uzasadnienie

Uchwałą wskazaną na wstępie, która wpłynęła do tutejszego organu w dniu 8 stycznia 2019 r., powołując jako podstawę art. 18 ust. 2 pkt 1 i art. 22 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, z późn.zm), Rada Miejska w Elblągu, uchwaliła zmiany do Statutu Miasta Elbląg, w tym, w formie załącznika do uchwały – nowe brzmienie Regulaminu Rady Miejskiej w Elblągu.

W ocenie organu nadzoru, przepisy Regulaminu, w zakwestionowanym zakresie, naruszają prawo.

W § 17 ust. 2 Regulaminu, Rada ustaliła, że w Przewodniczący Rady, reprezentuje Radę na zewnątrz. Należy zauważyć, iż zadania przewodniczącego wynikają wprost z ustawy - z art. 19 ust. 2. Regulamin pracy rady, może precyzować jego zadania, natomiast nie może nakładać na niego nowych obowiązków, ani przyznawać mu innych kompetencji niż te, które wynikają z ustawy. Upoważnienie przewodniczącego rady do reprezentowania rady na zewnątrz nie mieści się w ww. przepisie ustawy o samorządzie gminnym. Podobnie wypowiedział się Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 3 listopada 2008r., IV S/GI 368/08. Tak również Wojewoda Warmińsko-Mazurski w rozstrzygnięciu nadzorczym z dnia 21 listopada 2018 r., znak: PN.4131.443.2018.

W ocenie organu nadzoru, akt prawa miejscowego jakim jest Statut wraz z załącznikami, nie może formułować wobec Przewodniczącego Rady wskazań, dotyczących współpracy Przewodniczącego Rady z Prezydentem, przy realizacji planu pracy Rady, ani też nakładać na niego obowiązków zasięgania opinii Prezydenta - w celu przygotowania porządku obrad lub przy ustalaniu listy gości zaproszonych na sesję. Przewodniczący Rady jest podmiotem samodzielnym, a ewentualne współdziałanie z organem wykonawczym gminy, może odbywać się na zasadzie dobrych zwyczajów, jednak nie może wynikać z norm prawa powszechnie obowiązującego na terenie gminy. Z tych względów, wyeliminować należało przepisy ustanowione w § 21 ust. 3, § 22 ust. 1 zdanie drugie oraz zakwestionowane sformułowanie § 23 ust. 1 Regulaminu Rady Miejskiej w Elblągu.

Bez podstawy prawnej, uchwalony został przepis § 23 ust. 3 Regulaminu, mocą którego, Prezydent został zobowiązany do udzielania wszelkiej pomocy i wsparcia w przygotowaniu i obsłudze sesji Rady. W ocenie organu nadzoru, Rada nie mogła nałożyć na organ wykonawczy takiego obowiązku. Zgodnie z art. 21 a ustawy o samorządzie gminnym, przewodniczący rady gminy, w związku z realizacją swoich obowiązków może wydawać polecenia służbowe pracownikom urzędu gminy wykonującym zadania organizacyjne, prawne oraz inne zadania związane z funkcjonowaniem rady gminy, komisji i radnych. W tym przypadku przewodniczący rady gminy wykonuje uprawnienia zwierzchnika służbowego w stosunku do pracowników, o których mowa w zdaniu pierwszym. Przedmiotowy przepis, w pełni gwarantuje prawidłowe funkcjonowanie organu stanowiącego. Podmiotem, który winien podjąć właściwe czynności i wydać konieczne polecenia, mające zapewnić przygotowanie i obsługę sesji rady, jest przewodniczący rady gminy.

Ponadto, zakwestionować należało przepis § 25 ust. 1 Regulaminu, w treści którego wskazano, że Rada rozpoczyna obrady w obecności co najmniej połowy ustawowego składu Rady. Postanowienie takie jest sprzeczne z przepisami ustawy o samorządzie gminnym, które nie zakazują prowadzenia obrad przy braku quorum, a ustanawiają jedynie w art. 14 ww. ustawy minimum radnych, których obecność jest niezbędna do podejmowania uchwał, czyli obecność co najmniej połowy ustawowego składu rady.

Ostatecznie też, istotnym naruszeniem prawa, dotknięty jest przepis § 59 ust. 3 Regulaminu, stanowiący, iż Przewodniczący Komisji, może – z urzędu lub na wniosek co najmniej 3 członków Komisji, w przypadkach określonych w powszechnie obowiązujących przepisach prawa, podjąć decyzję o wyłączeniu jawności posiedzenia Komisji.

Zgodnie z art. 11b ust. 1 i 2 ustawy o samorządzie gminnym, działalność organów gminy jest jawna, a ograniczenia jawności mogą wynikać wyłącznie z ustaw. W przypadkach, w których ustawa przewiduje wyłączenie jawności obrad, wyłączenie takie winno nastąpić, niezależnie od okoliczności, ilu członków komisji złoży wniosek w tym przedmiocie. Przewodniczący komisji, winien zbadać – czy zachodzi przypadek przewidziany w ustawie, a w przypadku potwierdzenia przesłanek wyłączenia jawności, podjąć odpowiednie czynności.

Ustanowiona przez Radę regulacja, dotyczy materii normowanej przepisami rangi ustawowej i uchwalona została bez podstawy prawnej.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzić należy co następuje.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Wojewoda Warmińsko-Mazurski
Artur Chojecki